

K denním událostem.

Ať si povídá kdo chce co chce, pan Bryan byl v mnohem zklamání. Všechny věci nešly nikterak tak dobře jak si demokratický kandidát presidentství myslel. Vezměte toho Hearsta s jeho neodvislou stranou. Bryan měl naději, že Hearst zamhouří přece jenom jedno oko a nebude tak zatvrzelým ku straně demokratické. Po způsobu chytráka pan Bryan ještě před nedávnem chválil charakter krále žlutého tisku a vysekkl mu několik opravdu pěkných pukrátk. Ale Hearst je mládencem srdce tvrdého a světská chvála je proň, jak se zdá, polní travou. Ani co by se za nehet veslo nevěnoval pozornosti zamilovaným očím páně Bryanových a nezměnil své mínění. Neodvislá strana postavila se na vlastní svoji platformu a postavila si vlastní svoje kandidáty. Je to už několikátá zklamání naděje p. Bryanova. Největším zklamáním však bude ono, jehož dostane se mu v listopadu.

Na jiném místě přinášíme zprávu Matice Vyššího Vzdělání a doporučujeme jí srdečné pozornosti našeho čtenářstva. Ze zprávy té možno seznati, že M. V. V. své poslání vykonává správně a že si v míře nejvyšší zaslouží hmotné i morální podpory všech Čechů amerických. Její úspěšné snahy a cíle na mnohých místech dosud pohopeny nebyly a proto je nutno, aby zmizely předsudky tam, kde dosud jsou. Za nejdůležitější kulturní spolek amerických Čechů mluví jeho práce. Zde snad není třeba dalších výkladů. Máme jednu žádost na naše spolky a tou jest, aby Matice rády hmotnou podporou vycházely vsítie a umožnily jí uskutečnit její významný cíl. Již dnes možno poznati světlé stopy, jež práce Matice za sebou zanechává. Za krátkou dobu svého trvání vykonala velmi mnoho. Jak mnohem více mohla by vykonati, kdyby setkala se s porozuměním všech těch, jimž přímo anebo nepřímo je ku prospěchu.

O slovenské myšlenky mluví se v poslední době velmi mnoho. V Praze odhývalo se několik slovenských sjezdů a konečně i velká přípravná konference slovenská, na níž navázány byly mezi slovenskými národy upřímnější a soustavnější styky. Konference byla konána též za tím účelem, aby se zvědělo, je-li půda připravena pro velký kongres slovenský, jenž odhývatí bude se na Rusi. Pražská konference měla dle zpráv českých listů velkolepý průběh a vykonala prý své poslání dokonale. Zájem o slovenské sblížení v Čechách vzbudil hlavně dr. Kramář, který sám v nedávných dnech učinil si zájezd na Rus. Kramář je poslancem a ne příliš šťastným politikem. S naprostým nezdarem setkal se v politice a proto vrhl se na pole, na němž od časů Dobrovského, Čelakovského a Kollára málo bylo pracováno. Těžko důvěřovati takovému sblížení. Spíše lze mít větší důvěru ve styky, jež navázalo slovenské studentstvo, lékaři, Sokolstvo, obchodníci, průmyslníci, učitelé, hasičstvo a j. Pokud nás se týče, my věříme, že slovenská otázka dotud zůstane frází, dokud nezapadne se kulturně a nebudeme se hospodářsky podporovati.

TAFTOVA PŘIJÍMACÍ ŘEČ.

Město Cincinnati mělo dne 28. července slavný den. Soudci W. H. Taftovi, slavného rodáka označeného města, oznameno bylo formálně, že strana republikánská zvolila si jej za svého kandidáta pro nejdůležitější úřad v zemi, pro úřad presidentský.

Celé město k významné této události obléklo se do slavnostního hávu. Vánde vlály prapory a rozléhaly se po celém den. Tisíce a tisíce lidí přišli do města, aby přítomni byli aktu přijetí nominace nejvážnějšího kandidáta pro stolec presidentský.

Výbor, který pověřen byl oznámiti Taftovi nominaci, dostavil se před obydli Taftova kolem jedné z největších budov a doprovázen byl nečetným počtem lidí, jdoucím do tiskové a tiskové. Taft přijal příchod na široké verandě, nad níž vlál veliký hvězdnatý prapor americký.

Notifikační řeč přednesl senátor William Warner z Missouri, předseda notifikačního výboru. Po odbyti obvyklých formalit pronesl Taft svoji přijímací řeč, jejíž stručný obsah je asi následující:

Více nežli po deset let těšila se naše země nebývalé epoše materiálního blahobytu, avšak v jejím průběhu dostavila se také nějaká zla. Někteří vlivní mužové, podnětí svým úspěchem a bažící po ještě větším bohatství, zapomněli na obvyklá pravidla obchodní poctivosti a na zákonitě meze. To vyšlo na jevo. Odhalené nešvary a zločin probudily svědomí národa a jeho morální city. Mužem, jenž stal se mluvčím svědomí národa, byl Theodor Roosevelt. On založil nauku, že bohatí provinile musejí být stejně stíháni, jako lidé bez jmění, a nasadil vše, aby princep tento uvedl ve skutek. Všim, co řekl a co odporučil kongresu a co učinil, podal důkaz, že chce vynutit rovnost všech občanů před zákonem. V tomto úsilí dostalo se presidentovi podpory strany a její hlavní důvěra v úspěch při nynějším volebním boji musí spočívat v důvěře národa v pokračování této politiky. Hlavní rozdíl mezi republikánskou a demokratickou platformou a politickou spočívá v rozdílu politiky Rooseveltovy a Bryanovy. Rooseveltova politika je progresivní a regulativní, Bryanova politika je destruktivní. Roosevelt žádá regulování obchodu, v němž udály se nepravosti a umožnění dalšího obchodu. Bryanovy návrhy směřují k úplnému zničení takových obchodů. Roosevelt chce donutit trusty, aby obchody své vedly zákonným způsobem a v zájmu veřejného dobra, Bryan ale chce celý obchod zničit, aby tak zničil i zárodky zla, jež v něm byly objeveny. Avšak zničení trustů, odnětí kapitálu, jenž v nich je uložen, produktivnímu kapitálu země, znamenalo by strašnou ztrátu a miliony dělníků byli by připraveni o chléb. Demokratická strana, aby potrestala vinníky, chce celý národ strhnouti do hlady. Republikánská strana chce však vyhbiti jen zlo. Zmíniv se o rozdílu mezi trusty špatnými a dobrými, přechází Taft na přejmy poslední finanční tísne. Byly to nejen nesmírné rozšíření závodů a podniků, jež dosti rychle nemohly být proměněny v hotové peníze, nýbrž i plýtvání peněz, rozměřílý způsob života, války a katastrofy, jež to způsobily. K tomu přidružilo se, že odhalení různých finančních skandálů, překapitalisování a přestoupení zákona zbavilo evropské a zdejší půjčovatelské peněz potřebné důvěry. Leč nyní již zase vrací se obchod do svých normálních kolejí a skrývané peníze přicházejí zase do oběhu. Avšak důvěra v bezpečnost obchodních podniků je květinou, jež roste jen zvolna. A tato důvěra je nevyhnutelnou, jestliže továrny naše mají být zase otevřeny, jestliže nezámožní mají dostati zase obživu a jestliže prosperita má se nám vrátit zase v celém dosahu. Ale bylo by něco podobného možným, kdyby demokratická strana s Bryanem v čele se svými prostředky proti stávajícím zřím, svým zničením obchodu, dostala se k moci? Republikánský systém ochranného cla zvýšil standard mzdy dělníkovy, jenž umožňuje mu lepší standard života. Politiku republikánské strany je, aby vyšší standard života dělníkovy byl i nadále umožněn. Následkem změny poměrů bude zapotřebí jakési revize celního tarifu, avšak ta dá se provésti bez všelického otevření domácího obchodu.

VŠEM ČLENŮM Z. Č. B. JEDNOTY NA UVÁŽENOU.

Bossovatí v podpůrném spolku.

Komu slouží Bratrský Věstník?

Dostal nás následující přepis: Slušelo by se a patřilo, bychom před Váš předstoupili jinou cestou, totiž v Bratrském Věstníku, ale není to možno, neboť tam nám Hlavní Úřadovna a br. Rosický odporučili naše dopisy uveřejnit, poněvadž nepíšeme tak, jak oni si přejí. Oni mají neomezené právo, po našem právu mohou šlapat a my nesmíme se ani ozvat, neboť br. Rosický má moc jako ruský car — aspoň on si to myslí. Jak budou se členové této jednoty pamatovat v únorovém Věstníku na stránce 51 byla uveřejněna

na resoluce et. Hlavní Úřadovnu v zájmu útulny a sirotčince. Náš řád Poslední Tábora, č. 16, ZČB J., proti tomu protestoval a zaslal resoluci v tom smyslu do Br. Věstníku a opis Hlavní Úřadovně. Ct. Hlavní Úřadovna však neuznala nás ani za hodny odpovědi a br. Rosický, který jest neomylným, zůstal nám odpověď dlužen také. Zůstala resoluce naše nepovšimnuta vyjímaje poznámky na str. 80 v březnovém Bratrském Věstníku. Z té příčiny byl řád náš nucen následující resoluci rozeslati na všechny řády Jednoty. Resoluce zněla takto:

Ct. řádům Z. Č. B. Jednoty. CTĚNĚ HLAVNÍ ÚŘADOVNĚ Z. Č. B. J.

V únorovém čísle Bratrského Věstníku na stránce 51 byla uveřejněna resoluce et. Hlavní Úřadovny, proti čemuž nás řád náš následující resoluci do Bratrského Věstníku a opis et. Hlavní Úřadovně. Resoluce tato však nebyla do Věstníku přijata, pročť řád náš rozhodl se jí zaslati na všechny řády Jednoty. Resoluce ona zní následovně:

ELY, Ja., 19. února 1908.

CTĚNĚ HLAVNÍ ÚŘADOVNĚ Z. Č. B. J.

V minulém Bratrském Věstníku na stránce 51, uveřejněna "resoluce" et. Hlavní Úřadovny v zájmu útulny a sirotčince. Řád Poslední Tábora, č. 16 ZČB J., jednoláse rozhodnul požádat et. Hlavní Úřadovnu, aby ona resoluce vzala znovu v úvahu a ji odvolala, neb dle našeho úsudku bylo by to zkracování práva našich bratrů a sestřím i řádů, vůbec nebylo by to bratrské. Následkem toho žádáme, aby to et. Hlavní Úřadovna odvolala a dala všem bratrům a sestřím stejné právo předávati své úsudky a důvody, třeba se lišily a bratrem Rosickým a et. Hlavní Úřadovnou, aby všechny dopisy (ovšem jen slušné a neurážlivé) byly uveřejněny bez poznámek br. pořadatele, neb on není proto pořadatelem, by každý dopis, s nímž neseohlásil, kaceřoval poznámku. Dále žádáme et. Hlavní Úřadovnu, aby přihlížela k tomu, by br. pořadatel nejprve sám psal pravdu, neb jak platební bule, kterou udává na str. 36 min. Bratrského Věstníku, dokazuje, že buď nečebe, neb neumí počítat.

J. C. Dvořák, Karel Roztočil, resoluční výbor, Jan Klekar st.

BRATŘI A SESTRY! Jediné

odpovědi, které se nám dostalo, bylo upozornění na str. 80 v Bratrském Věstníku březnovém, kde et. Hlavní Úřadovna praví, že s obsahem Br. Věst. nemá co dělati, a niž může nařizovati redaktoru téhož, co má uveřejňovati a co ne, kdežto v únorovém Věst. Br. ještě právo měla, neb vydala zákaz uveřejňovati dopisy směřující proti útulně a br. Rosický na str. 38 zákaz úplně schvaloval, sibuje, že se dle toho bude řídit. Dále br. pořadatel v březnovém Věstníku omlouval malé nedopatření, které ovšem zporoval po obdržení naší resoluce. Když tedy jediné redaktor rozhoduje a zodpovědným jest, takže se komu? Když et. Hlavní Úřadovna měla právo ještě v únoru rozhodovat o obsahu Věstníku, zajisté ho má dosud a měla i v březnu.

Zálež tedy na tom, jestliže členstva patří svobodě, neboť Bratrský Věstník založen byl pouze na tom základě, by hlasy bratrské (ovšem jen slušné a neurážlivé) mohly se v něm uveřejňovati.

V pádu, že by et. Hlavní Úřadovna zákaz ten neodvolala, budou mnozí členové nuceni uchytliti se se svými dopisy do veřejných časopisů, což by ale celé ZČB Jednotě na úkor bylo a bezohlednost et. Hlavní Úřadovny do veřejnosti přivedlo.

Doufajíce, že et. řády uznají naši žádost za oprávněnou a o odvolání zákazu toho společně s námi se zasadí, znamenáme se za řád Poslední Tábora, č. 16, Z. Č. B. J. J. C. Dvořák, Karel Roztočil, resoluční výbor, Jan Klekar st.

K této resoluci přišel souhlas od 62 řádů, ale z těchto pouze 29 psaly přímo na Hlavní Úřadovnu, kdežto 33 řády zaslaly svůj souhlas na číslo naše. Po obdržení jsme je osobně doručili et. Hlavní Úřadovně se žádostí, by byly ohlášeny a zároveň, by byl onen zákaz odvolán. Po delším čase — dne 4. června byly nám vráceny s podotknutím, že uveřejněny budou je-

nom ty, které zaslány byly přímo na Hlavní Úřadovnu; ostatní bychom sami ohlásili v Bratrském Věstníku. Z té příčiny jsme dne 25. června zaslali následující dopis do Bratrského Věstníku:

ELY, Ja., 25. června 1908.

CT. BRATŘI A SESTRY:—

Tímto doplňujeme seznam řádů, které souhlasí s naší resolucí. Zároveň podotýkáme, že souhlasy tyto byly osobně doručeny et. Hlavní Úřadovně se žádostí, by byly uveřejněny, ale tyto byly nám po delší době zaslány zpět dne 4. června s podotknutím, bychom je sami ohlásili a to z té příčiny, že byly zaslány přímo na náš řád a ne na Hlavní Úřadovnu. Jelikož vráceny byly nám pozdě pro minulý Věstník, ohlašujeme je v tomto čísle. Jsou to řády: Nebraska, č. 3, Dělník, č. 6, Český Lev, č. 10, Nový Tábor, č. 19, Rábí, č. 27, Západu Svornost, č. 28, Hvězda Západu, č. 41, Hvězda Svobody, č. 45, Oklahoman, č. 46, Zlatá Svoboda, č. 47, Milwaukee, č. 48, Praha, č. 54, Lipany, č. 56, Greenbay, č. 63, Libuse, č. 70, Tábor, č. 74, Eliška Přemyslova, č. 77, Křivoklát, č. 79, Osvěta, č. 94, Karolina Světlá, č. 96, Věrná Láska, č. 108, Eliška Krásnohorská, č. 113, Roscan, č. 114, Cuba, č. 137, Bílá Růže, č. 140, Bratři Nových Hradů, č. 141, Karel Marx, č. 149, Holyrood, č. 159, Klas, č. 160, Hvězda Kansasu, č. 163, Severní Růže, č. 168, tedy 33 řády. Minule ohlášeno et. Hlavní Úřadovnou 29 řádů, celkem tedy 62 řády — bezmála polovice členstva. S tím opětně předstupujeme před et. Hlavní Úřadovnu se žádostí o odvolání onoho zákazu. Až dosud nám et. Hlavní Úřadovna neodpověděla přímo. Vždy jen praví, že žádný nemá práva druhého brániti, chce-li na útulu platiti. My žádnému ještě nebránili a naše resoluce v tom smyslu také psána nebyla, ale má-li kterýkoliv člen v každém čísle Br. Věstníku právo dlouhými dopisy nám to schvalovat, chceme mít právo říci, že to neschvalujeme a podati své důvody, proč! Bratř pořadatel praví na stránce 161 minulého Věstníku, že nám nebylo potřeba věnovati pozornosti, neboť prý nemáme právo dáti něco odhlasovat. Vezme-li si br. Rosický čas a přečte si naši resoluci ještě jednou, shledá, že my jsme nic odhlasovali nedali, ale vlastně si právo dopisovati dle čl. 110, odstavec c, kde se praví: Věstník bud přistupují polemice věrně. Dále máme právo požádati jiné řády, by nám pomohly brániti se proti takovému kaceřování, jakého se nám dostává od br. pořadatele.

J. C. Dvořák, Karel Roztočil, resoluční výbor, Jan Klekar st.

AVŠAK DVA DNY PO VYJITÍ VESTNÍKU,

tedy 12. července, jsme obdrželi dopis od pořadatele, že neuznává náš dopis za prospešný pro Jednotu a tedy že jej neotiskne. Dále, že nemáme právo co dávat odhlasovat. Tedy slyšte, řád jako náš, který má přes 100 členů, není hoděn, aby se mu věnovala jaká pozornost. Musíme mlčet, ale jednoláse může třeba i neslušně psáti a jiné dopisy do koše házeti. Na útulu nechť platí kdo chce, nechť si ji postaví a vydržuje kdo chce, my chceme jen naše právo a svobodu slova, která nám jako členům a americkým občanům patří.

Za řád Poslední Tábora, č. 16, Z. Č. B. J. J. C. Dvořák, Karel Roztočil, výbor, Jan Klekar st.

NĚCO O PROHIBICI.

Píše F. E. Měcha, McGregor, Ia.

Jest zajímavé sledovati dopisy, v tomto časopise se vyskytující a pojednávající o piti lihovin. V čísle 44. jsou takové dopisy dva od velmi mně dobře známých dopisovatelů. Oba jsou pro prohibici. Poněvadž se o otázku tuto zajímám, chej jí věnovati několik řádek.

Předem podotýkáme, že jest vůle lehké sednout a napsati články odsuzující piti lihovin a schvalující střídmost, nebo celou prohibici. Těžko se však dle toho zachovat.

Žádný nespře, že piti lihovin přes míru jest hašné a zdraví lidskému škodlivé, ale poněmže si. Jest to zlo, s kterým národově snad po věky zápasá a místo, aby se dnes zlo to odhlasovalo, ještě více se šíří. Jest to zlo, s kterým

lidské pokolení vyrostlo a také s ním seje. Všechno psaní, všechno namáhání až do této doby ukázalo se marným

Každý čtenář mi přisvědčí, když řeknu, že kdekoliv prohibice počala se prováděti, vždy měla následky velmi škodlivé. Piti lihovin samo o sobě zlem není a ve mnoha případech je potřebno. Všechno moc ovšem škodí. Píše-li člověk články, odsuzující piti lihovin, má se dle toho také sám řídit, jinak by se mu lidé, bydlící v jeho okolí, srdečně vysmáli. Člověk, který každé soboty uchlýl se do zátěží, aby se svými kolegy vytáhl 2 až 3 bedny Gundova neb Schlitzova piva a který pak sedne a kárá českou veřejnost z piti lihovin, jest směšným.

Piti lihovin objevuje se nám ve dvojmí způsobě. Vyšší anebo bohatší třída pije lihoviny lepší jakosti, které chová ve svém sklepe. Opije-li se, jest doma a nemusí se vřít po ulici. Třída chudá tak činiti nemůže. Ne kořalka — ale jed. Opije-li se chuďas, může sméle říci, že jest více otráveným, nežli opilýým. Ten nemůže se skrýti ve svém domově, ale většinou tam, kde byl otráven, totiž kde se tyto otravné nápoje prodávají.

Neodsuzujeme lihoviny, ale spíše způsob dnešní výroby a prodeje. Odstraňme veliký výdělek (profít) z výroby a prodeje lihovin a zmizí naše ozračství. Dokud bude 8c zisku v 10-centovém prodeji, dotud budou se nápoje falšovat a lidé opijet.

Nechť vláda vezme výrobu lihovin do svých rukou, nechť jsou vyráběny a prodávány bez zisku a pak budou čistě, zdravě a neškodně. Jelikož nepojde žádnému toho zisk, nebudou se vnucovat, aby se jejich hodně prodalo. Neškodkem toho opilství klesne na nejnižší stupeň.

Dokud ale výroba a prodej lihovin budou prováděny jako dnes, totiž k vůli zisku, nápoje budou se falšovat rozličnými jedy. Do té doby, jak já soudím, je marné psaní o střídmosti požívání opojných nápojů.

Člověk, který jenom sedí ve svém obchodu anebo píše a nevykonává žádnou namáhavou práci tělesnou, ten leče může zachovávat temperenci. Jak by ale jinou zvířal, kdybychom dali její konati těžkou, namáhavou i vysilující práci, kdy člověk nucen je pracovati do úpadu. Tu by mu jedna pěničková pivka také chutnala a jistě by mu neškodila.

Pan Místa varuje rodiče, by nedávali dětkám piti lihoviny. To již schvalují rovněž i ze by to však vedlo k opilství, jest věci nedokázanou. Uvedu jeden případ. Můj otec vychován byl v hospodě. Jeho otec byl totiž představeným a lihové nápoje se tam po mnoho let prodávaly. Otec mně říkával, že měl přístup k lihovinám volný, ale on odrostl a sestárl, aniž se byl stal pijákem. Podobně odrostli tři jeho bratři. Žádný z nich nikdy nebyl opilý. Mohu však uvést celou řadu synků z rodin temperenčních, kterým v mládí představeny se opojné nápoje v nejhlušnějším světle a přece, když dorostli, stali se opileci. Jest to v lidském organismu, co po dráždících nápojích volá, to se po jistou dobu vyskytuje a časem také samo sebou zaniká.

Úplně zamezení piti lihovin jest nemožností. Kdyby snad z lidské mysle vše, co by s lihovinami souviselo, se vymazalo, lidský vynalézavý duch zase po čase přišel by na nápad lihoviny vyráběti. Jak dlouho vinná réva poroste, bude se vino vyrábět a požívati.

Rychlá úleva

v křečích, choleře, choleře morbus, průjmů, úpavici, zánetu střevním, letní nemoci, kolice a v jiných střevních chorobách bude pozorována po první dávce Severova Léku proti choleře a průjmu. On posílá žaludeční orgány a brání-li die předpisu v brzku upraví činnost střevní. Pamatujte si jméno a nebojte padělu. Na prodej ve všech lékárnách. Cena 25 a 50 centů, W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Čt. přítelovém časopise našeho známého, je p. Fr. Široký, 3450 Itaska ul., St. Louis, Mo., jest našim opravdovým jednotelcem a kolektorem. Vyřizuje všechny věci záležitosti Pokroku. Zápasá se úkajeli. Krajané mohou se na jeho rady a důvěru obrátiti. Jest to zlo, s kterým

Dr. C. Rosewater

ČESKÝ LÉKAŘ A RANHOJČÍ.
Úřadovna: 222 "Bee Building".
Úřední hodiny: Od 11—12 dop.; od 2—5, od 5:30—6 odp. — V neděli od 10—12 dopol.
Telephones — Bell — D 1217 Residence D 504 Office
Independent — A 1317 Residence A 1504 Office
Obydli — 2417 Jones Str.

Dr. F. H. Kučera

ČESKÝ LÉKAŘ A RANHOJČÍ
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na zavolání.
Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužití krajanům!

Dr. J. F. Kálal,

český lékař a ranhojč. Úřadovna v Karbach bloku, číslo pokojů 303. — Tel. 1764.
Úřední hodiny: Od 10 do 12 a od 3 do 5. Obydli 2808 Chicago St.
Úřední hodiny: večer. Tel. Harney 1719 Omaha, Neb. 18

Dr. Geo. F. Šimánek

český lékař a ranhojč. v čísle 1262 jižní 13. ul. Omaha.
Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.
Res. Tel. Douglas 1964.

Dr. Edw. Chaloupka,

český lékař a ranhojč. v SOUTH OMAZE.
Úřadovna: 24. a M ul. Tel. 773. Úřední hodiny: Od 10:30 do 12; od 2 do 5. Doma večer od 6 hodin.
Obydli: 276 jižní 22. ul. — Tel. 351.

Dr. J. W. Koutsky

ČESKÝ LÉKAŘ
24. a N Str., South Omaha.
Úřední hodiny: Od 9 do 12 hod. dop. Od 2 do 5 hod. večer.
Od 7 do 8 hod. večer.
Telefon v úřadovně a obydlí: 142.

Dr. James W. Novák

ČESKÝ ZUBNÍ LÉKAŘ.
Jest trvale usazen v pokoji č. 4 Continental Block, 15. a Douglas ul., rohová úřadovna nad Berg-Swanson.
Tel. Douglas 5077.

Bez léku a bez nože

vyléčí nemoce osteopatické.
Dr. M. E. DONOHUE
603 New Brandeis Bldg., OMAHA, NEB.
Navštivte jej neb dopište mu. 38tf

F. M. Scoblik,

český právník a obhájce.
VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. D.

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam
Tel. Douglas 6867. Omaha, Neb.

LOUIS J. PIATTI,

rádece, právník a veřejný notář
507-510 Brown Block.
jihovýchod. roh 16. a Douglas ul.
OMAHA, NEB. 47x32
TELEFONY: Úřadovna: Douglas 2744.
Obydli: Webster 770

LOUIS BERKA,

český právník a veřejný notář,
938 N. Y. Life Bldg., Omaha.
TELEFONY:
Úřadovna, 1552. Obydli, 2563.

James C. Kinsler,

PRÁVNÍK.
692-694 Brandeis Bldg., Omaha.
Tel. Douglas 2744. 38tf

Nale hospodářsky dobře vědí, že Petr M. Svačina, 1242 So. 13th St., OMAHA, NEB., má největší a nejlepší výběr veškeré grocerie. Mimo grocerie, mouku a jiné najdete v obchodu tomta vždy čerstvou zeleninu, různé lahůdky, importované rybičky, jemná stolní ořechy, nakládané raky, uchole atd. Zboží možno té objednat telefonem. Phone: Douglas 1824. Za vzornou obsluhu každému rád počká. P. M. SVAČINA.